

БЕЗОПЛАТНА ПРАВОВА ДОПОМОГА

Кременецький місцевий центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги

ПРИМУСОВЕ ВИСЕЛЕННЯ З ЖИТЛОВОГО ПРИМІЩЕННЯ.

Відповідно до статті 47 Конституції України, ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Примусове виселення розглядається як крайній захід, котрий підлягає застосуванню тільки у випадках і в порядку, прямо передбачених законом. Житлове законодавство встановлює 3 види виселення:

- з наданням іншого благоустроєного житлового приміщення;
- з наданням іншого приміщення;
- без надання іншого приміщення.

Процедура законного виселення чітко встановлена законодавством. Відповідно до статті 109 Житлового кодексу, виселення із займаного жилого приміщення допускається з підстав, установлених законом. Виселення проводиться добровільно або в судовому порядку. Допускається виселення в адміністративному порядку з санкції прокурора лише осіб, які самоправно зайняли жиле приміщення або проживають у будинках, що загрожують обвалом.

Згідно абзацу 2 ст.109 Житлового кодексу України, громадянам, яких виселяють з жилих приміщень, одночасно надається інше постійне жиле приміщення, за винятком виселення громадян при зверненні стягнення на жилі приміщення, що були придбані ними за рахунок кредиту (позики) банку чи іншої особи,

повернення якого забезпечене іпотекою відповідного жилого приміщення. Постійне жиле приміщення, що надається особі, яку виселяють, повинно бути зазначено в рішенні суду.

Законне виселення можливе з наданням іншого жилого приміщення державою та без такого. З наданням іншого жилого приміщення громадян виселяються у разі якщо:

- будинок, у якому знаходиться жиле приміщення, підлягає знесенню;
- будинок (жиле приміщення) загрожує обвалом;

— будинок (жале приміщення) підлягає переобладнанню в нежилий.

Статтею 116 Житлового кодексу Української РСР визначені підстави виселення без надання іншого жилого приміщення, а саме:

— руйнування або псування житла наймачем або іншими особами, за дії яких він відповідає;

— використання житла наймачем або особами, за дії яких він відповідає, не за призначенням;

— систематичного порушення наймачем або особами, за дії яких він відповідає, прав та інтересів сусідів;

— незаконного зайняття житлового приміщення.

Згідно статті 117 Житлового кодексу України, у разі визнання ордеру на жале приміщення недійсним внаслідок неправомірних дій осіб, які одержали ордер, вони підлягають виселенню без надання іншого жилого приміщення. Якщо громадяни, зазначені в ордері, раніше користувалися жилим приміщенням у будинку державного або громадського житлового фонду, їм повинно бути надано жале приміщення, яке вони раніше займали, або інше жале приміщення.

У випадках визнання ордеру на жале приміщення недійсним з іншим підстав, крім випадку, передбаченого частиною першою цієї статті, громадяни, зазначені в ордері, підлягають виселенню з наданням іншого жилого приміщення або приміщення, яке вони раніше займали.

Для того, щоб примусово виселити особу з житлового приміщення потрібно звернутися власнику житлового приміщення до суду з позовною заявою.

Позовна заява про виселення особи з житлового приміщення без надання іншого жилого приміщення подається в порядку цивільного судочинства до районних, районних у містах, міських та міськрайонних судів за зареєстрованим місцем проживання або перебування відповідача. У позовній заяві слід зазначити причини примусового виселення та долучити письмові докази. Це можуть бути протоколи про адміністративне правопорушення та будь-які інші докази, що підтверджують факти за яких особу потрібно примусово виселити.

У судовому порядку обов'язково потрібно довести систематичність руйнування, або порушення правил співжиття особою, що роблять неможливим для інших проживання з нею в одному житловому приміщенні.

У випадку, якщо особа зареєстрована в спірному жилому приміщенні, необхідно в позовній заяві зазначити про вимогу зняти дану особу з реєстрації місця проживання у даному приміщенні.

За подання позову про примусове виселення з житлового приміщення, відповідно до Закону України "Про судовий збір", особою сплачується судовий збір у розмірі 0,4 розміру прожиткового мінімуму на одну працездатну особу.

Станом на 01 січня 2021 року судовий збір становить 908 гривень.